

Ons aalderêeste karrechie

In 1967 wier ik voor m'n waarek in Braobant geplæetst. 't Bleek een durrep waer veul te doen was en ik maakte daerdeur waarekweke van 70 uur en meer. Dà was wel hard waareke, mor in die tijd wiere de overure nog uitbetaold. Op deuze menier konne m'n vrouw en ik een bietjie spaore. Voor m'n trouwe hà 'k een oud moterfietsie, een NSU de Luxe, gehad, mor die hà 'k opgeruimd omdat ie te duur in 't onderhoud wier. 't Hebbe van aage vervoer was me aareg goed bevaalle en gaf ie een bepaold gevoel van vrijhaaid.

Toe bleek dà we wà konne spaore, ontsting daerom al gaauw de gedachte om een otoochie bij mekaar te spaore. Êést doche we aan een twêêdehansie, mor toe 't spaore aerdig lukte, gonge we kijke naer een nieuwe. Overaal gezocht naer een geschikt karrechie. We vonge d'r gêên êên die aan onze aaise voldee. We gonge dus bij aanderande graoziebedrijve naer nieuwe, voor ons meschie betaalbaore, medelle kijke. Een paor d'r van zà 'k noeme : Daffie 33 en 55, Simcao 1100, Fiat 125, Honda 360, Austin Mini, Citroën Ami en Fiat 128.

Nae veul kijke wiere we smoorverliefd op een lichblaauwe Vollekswaoge 'kever' 1200. We wouwe d'r graeg een aage pooksie en sturtie in hebbe en een paor amparte siervellege. In december 1969 kosttende zo 'n kever Fl. 5900,00 en dà konne we net betaole. We koche 'm toe tóch nie, omdà we 't zonde vonge om een nieuwe waoge buite te laete staon. In die tijd zeeje ze alleewel dat de nieuwe oto's al op de folder roestte en daer wazze we bang voor. We beslote dà we in maert 't kevertie zouwe gaon kôôpe. Bij de graozie kregwe de schrik van ons leve, want de prijs was in maert gestege naer Fl. 6205,00! Een grôôte teleurstelling, want nou hà 'k drie maonde voor Jan met die korte achternaom overgewaarekt. We kochen 'm netuurlijk toch en wat hebbe we genote van dà karrechie.

Hij broch ons deur hêêl Europao. Van Joege-Slaovië tò Portugal. Niks was te dol. Die kever hà nog gêên stuur- en rembekrachtiging en de airco mos nog worde uitgevonge, mor dà deerde ons nie. In Ôôsterijk en Zwitterland broch tie ons over de hôôgste baaregpasse en ok op de ritjies naer 't zoije liet 't luchtgekoelde 1200 cc motertie 't nooit afwete. In de hette hieuw 't karrechie stand as wij drijfmat van 't zwêêt deurploeterde op weg naer onze vekansiebestemming. Me vrouw en ik kijke nog aaltijd met hêêl veul plezier trug op de vekansies met dat aalderêeste karrechie!

Piet van Grietjies